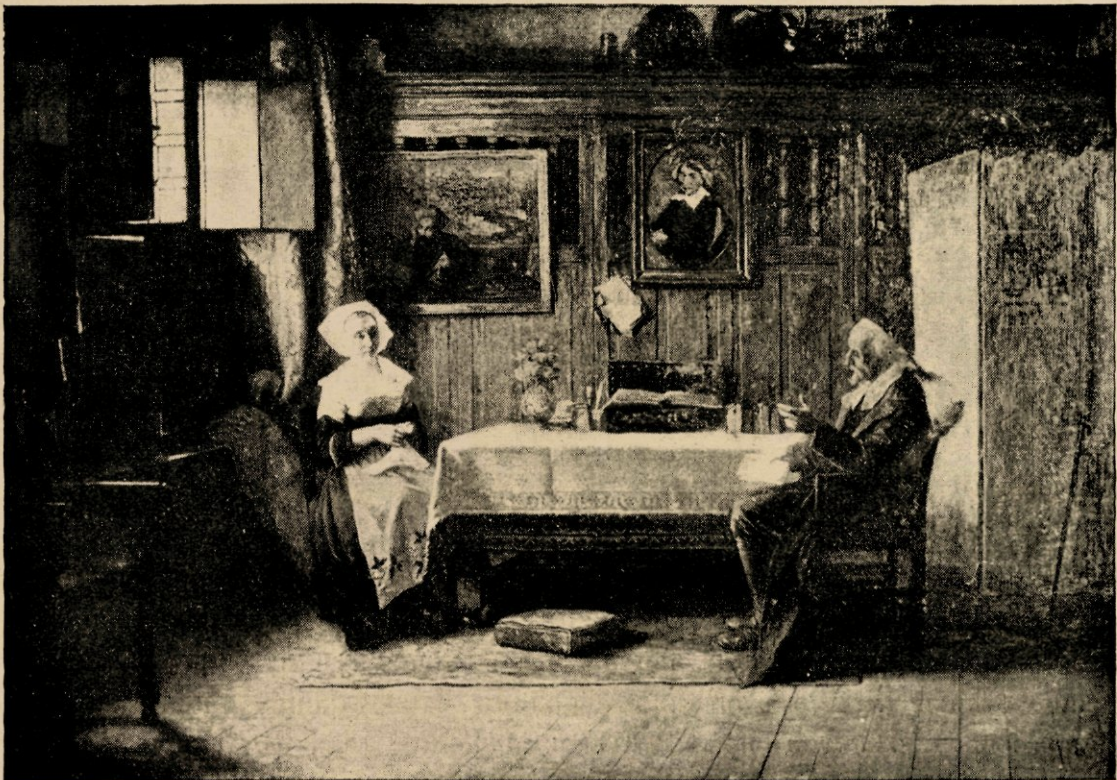

onderscheid: bij Juliaan was men meer getroffen door innigheid en poëzie, teerheid van gevoel, door iets dwepends, „*schwärmerisches*”, vrouwelijks; bij Albrecht zag het er vaak wat positiever, wat kloeker en ronder, wat mannelijker en zelfs wat stoffelijker uit.

Men vergelijke gerust met elkander de schilderijen, die ik in het eerste deel van deze schets reeds noemde; men legge zooveel men wil naast elkander die, welke zij voltooiden na hun terugkeer uit Duitschland in 1869, namelijk van Juliaan: *Hoe de Eisenachers de H. Elizabeth en haar Kinderen verstieten*, 1871, en van Albrecht: *Jakoba van Beieren vóór Filips den Goede*, in 't zelfde jaar, nu beide in 't museum te Luik; of, van den oudste: *De Gerechtigheid van*

Vondel en zijn Dochter, schilderij van Albrecht de Vriendt.

Boudewijn Hapken, 1876, en van den jongste: *Bosschaart van Avesnes*, 1877, beide in 't museum te Brussel, en men zal toegeven, dat ik mij, noch wat de overeenstemming, noch wat het zeer subtiële onderscheid betreft, vergist heb.

Na 1880 komt er verandering. In de keus van de onderwerpen in de eerste plaats. En inderdaad, terwijl Juliaan zich meer en meer toelegt op religieuze, wijdt Albrecht zich bijna uitsluitend aan nationaal-geschiedkundige onderwerpen. In 't jaar 1880 zelf, op 't oogenblik dat de eerste *Hoe men bij 't Lijk van de H. Cecilia waakte* voltooit, legt de ander de laatste hand aan zijn groot stuk: *Filips de Schoone slaat zijn Zoon, Karel van Luxemburg, Ridder van 't Gulden Vlies*. Nu volgen, van Juliaan, om slechts deze te noemen onder vele: *Hoe Jezus de Dochter van Fairah opwekte*, 1887, heden in 't museum te Antwerpen,